

Människovärde

NR 3/2020

Stå upp för människovärdet!

TEMA: Abort

SIDA 6-7

De vanligaste frågorna
om abort och våra svar

TEMA: Abort

SIDA 9-11

Kommentarer till
Expressens reportage

TEMA: Samvetsfrihet

SIDA 12

Låt barnmorskor
rädda liv!

En röst i vår tid för människovärdet

Om oss

Människovärde är en ideell förening som vill verka för en ökad respekt för människans unika och okränkbara värde, från befruktningen till livets naturliga slut, samt vara ett forum för en konstruktiv etisk dialog i frågor som rör människovärdet.

Vårt arbete vilar på den kristna värdegrunden att allt mänskligt liv är lika mycket vårt från befruktning till en naturlig död och på människovärdesprincipen, som är en av de grundläggande etiska principerna i samhället. Principen innebär att varje människa har ett unikt människovärde, oberoende av ålder, personliga egenskaper eller prestationer.

Verksamheten utgår från följande tre uppdrag: opinionsbildning, utbildning och rådgivning.

Våra ämnesområden är abort, dödshjälp, fosterdiagnostik, samvetsfrihet, sexuell hälsa och surrogatmodraskap.

Historik

Under 2017 gick föreningen Ja till Livet och stiftelsen Provita ihop och bildade föreningen Människovärde. Ja till Livet grundades 1990 och fokusfrågor var abort, dödshjälp och samvetsfrihet. Provita arbetade under många år för utbredandet av den kristna etiken i samhället och för att främja människovärdesprincipen. Fokusfrågor var samvetsfrihet, dödshjälp, fosterdiagnostik och surrogatmodraskap. Provita startade även jourtelefonen Livlinan för att ge råd, stöd och hjälp till kvinnor som funderar på att göra abort eller har gjort abort. Webbtidningen Liv&Rätt drevs också av Provita.

Läs mer på manniskovarde.se

Ledare

Kvinnan har rätt till sin kropp och det ofödda barnet till sin

Idag förutsätts att nästan alla tycker likadant i abortfrågan. I skolan lär sig barn och unga att abort är normalt, en rättighet som varje kvinna har och att fostret inte är något mer än en cellklump.

Abortfrågan är känslig och svår. Visst har kvinnan rätt till sin kropp, men det ofödda barnet har också rätt till sin kropp, eftersom det inte är en del av kvinnans kropp. Redan vid befruktningstillfället får barnet de gener som sedan finns genom hela livet. En ny egen individ har skapats och i det ögonblicket bestäms vilken hårfärg, ögonfärg och blodgrupp just den individen kommer att ha. Efter 21 dagar börjar hjärtat slå och i vecka 6 finns mätbara hjärnfunktioner. Min tonårsdotter utbrast häromdagen: "Man säger ju inte: Jag är med en cellklump. Alla säger ju att de är med barn".

Det här numret har aborttema och är fullspäckat med artiklar i frågan. De vanligaste frågorna om abort med våra svar hittar du på sid. 6–7. I tre artiklar kommenterar vi Expressens reportage från 20 september. Del två handlar om

abort vid våldtäkt och incest. Kvinnan i en sådan situation är ett brottsoffer som behöver allt stöd hon kan få, oavsett vilket beslut hon fattar. Det ofödda barnet har dock ingen skuld i att det blivit till. Läs mer på sid. 9–11. Artiklarna i det här numret finns även på vår hemsida, manniskovarde.se, med länkar till källorna.

När du läst den här tidningen, ge den gärna vidare till någon! Om du vill ha fler tidningar till din kyrka, bokhandel eller ungdomsgrupp så skicka oss ett mejl på info@manniskovarde.se.

Låt oss tillsammans stå upp för människovärdet i den här tiden! Låt oss tillsammans vara en röst för de ofödda barnen!

I kampen för människovärdet.

Cecilia K. Björnfjell, ansvarig utgivare

manniskovärde

Tidning utgiven av föreningen Människovärde

Kontakt: Sylveniusgatan 5 • 754 50 Uppsala
018-12 93 00 • info@manniskovarde.se
Webb: manniskovarde.se

Ansvarig utgivare:
Cecilia K. Björnfjell
cecilia@manniskovarde.se
Layout: DJESIGN
Tryckeri: Ljungbergs
Utgåvor: 3–4 ggr/år

Människovärdes styrelse:
Johanna Byman (ordförande), Emelie Rynningsjö,
Carolina Stigson, Cecilia K. Björnfjell, Brita Storlund

Gåvor till Människovärde:
Bankgiro: 5219-0238
OCR: 5223-1198
Swish: 123-1471341

Slarv i abortdebatten

Att svenska journalistkåren till stor del har vänstersympatier har varit känt länge. Journalisten Janne Josefsson ifrågasattes av kollegor när han ville undersöka våldsbejakande vänsterextremism. När han 2002 gjorde program om Vänsterpartiets mörka historia undrade man på redaktionen varför han granskade deras parti.

Undersökningar bekräftar denna tes, senast i en norsk undersökning från 2019. Vad det betyder för Sverige där regeringen och journalistkåren politiskt befinner sig på samma sida kan man fråga sig. En gissning är att båda riskerar att bli lite lata. Makthavare får luta sig tillbaka i förvisning om att de tuffaste frågorna uteblir. Journalister kan tillåta sig att slarva med fakta och källhänvisningar eftersom man ideologiskt står på samma sida som etablissemangen. Detta märks bland annat i abortfrågan, där man inte verkar vara så noga.

Aftonbladet släppte sommaren 2019 igenom en debattartikel där ordförande för barnmorskeförbundet och föreningen för gynekologi och obstetrik påstod att Italien haft flera dödsfall på grund av samvetsfrihet för vårdpersonal. Inga källhänvisningar eller förklaringar gavs. I stället argumenterade de för sin sak genom generaliserande uttryck som "...vet vi" och "ingen i vården tror att...". Juristerna i de svenska barnmorskemålen förstod att de aldrig skulle komma undan med argument på den nivån, och refererade i sin replik till officiella uppgifter från Italiens hälsoministerium. Enligt den var det inte sant att kvinnor dött eller ens att de har svårt att få tillgång till abort.

Den 5 augusti 2020 var det dags igen. Denna gång på Sydöstrans ledarsida där det bland annat påstods att "Sverigedemokratiska politiker för fram dolda budskap i debatter och använder uttryck som mord och livskraft när de vill diskutera abort." Denna mening väcker intresse. Vilken SD-politiker har kallat abort för mord och när? Varför är ordet "livskraft" problematiskt? Sydöstran ger inga exempel. Google-sök-

ningar med olika varianter av "SD-politiker kallar abort för mord" ger heller inga ledtrådar. Så frågan måste ställas, stämmer påståendet ens?

Att abortmotståndet i Sverige har "resurser och starka ekonomiska krafter som driver på i frågan" är ett påstående som inte heller backas upp med någon källa. Det som däremot är lätt att hitta källa på är att abortaktivister som exempelvis RFSU, RFSL och Kvinnolobbyn kan uppbära miljoner i skattefinansierade bidrag. Miljardären och abortaktivisten George Soros har dessutom ofta ett finger med i spelet när abortorganisationer ska finansieras i olika delar av världen.

Påståendet om inskränkningar i abortlagstiftningen i den amerikanska delstaten Alabama stämmer bara delvis. Det finns ett lagförslag "the heartbeat bill" som inte har trätt i kraft och ingen vet ännu utgången eftersom avgörandet antagligen kommer att ske i Högsta domstolen.

Ledartexten avslutas med ytterligare bottennapp, "...nästan skrattat lite åt dårarna som lyfter frågan. Men kvinnans rätt till sin kropp är alltid hotad". Faktum är att det är det ofödda barnets kropp som är hotad, men då kommer man in på biologisk och medicinsk fakta, vilket inte verkar ha varit huvudambitionen för Sydöstrans ledarskribent. Det som dessutom är lätt att hitta källa på är de miljoner som Sydöstran uppbär i olika mediestöd. Eftersom det handlar om skattebetalares pengar så hade det varit önskvärt med högre kvalitet.

Johanna Byman, ordförande och leg.sjuksköterska, Brita Storlund, magister i mänskliga rättigheter och utvecklingspsykologi, Cecilia K. Björfjell, beteendevetare med fil.kand i pedagogik

Ovanstående text publicerades som en debattartikel i Världen Idag den 22 augusti 2020 med rubriken "Vänstervriden media bidrar till slarvig snedvriden abortdebatt"

Det amerikanska abortpartiet

Det amerikanska presidentvalet blev kaotiskt och vid denna tidnings pressläggning verkar det fortfarande oklart om det blir en president som försvarar de ofödda barnens rätt till liv, eller en som försvarar abort fram till födseln.

Huruvida Demokratiska partiet med en eventuell Biden-administration vill tillåta abort fram till födseln råder det dock delade meningar om. Vissa kallar det för skrämselfpropaganda. Vice-presidentkandidat Kamala Harris har dock enträget hävdad att inga restriktioner mot kvinnans rätt att fatta beslut om "sin kropp" kommer att stödjas. Hon har som senator röstat mot förslag om att förbjuda sena aborter efter vecka 20, och så sent som 2019 och 2020 har hon röstat mot förslag om skydd för barn som fötts levande efter abort. På grund av Bidens höga ålder spekuleras det redan om att han inte kommer att sitta samtliga fyra år om han vinner, utan i något skede lämna över till Harris.

Demokratiska partiet har även haft för vana att rösta mot förslag för begränsningar i abortlagstiftningen. Förslag om att förbjuda abort på grund av det ofödda barnets kön, eller etnicitet hos

pappan röstades ned av demokraterna 2012. Samma sak har skett på delstatsnivå, 2011 i Arizona och 2013 i North Dakota. Vissa delstater har förbud mot abort på grund av kön eller etnicitet, men Harris har gett sitt stöd till "Women's Health Protection act" som är ett förslag för att sådana restriktioner ska upphävas.

Det var dessutom i den demokratiska delstaten New York där offentliga byggnader lystes upp i rosa efter att lagstiftning om abort fram till födseln gått igenom.

Demokraterna är mot samvetsfrihet för vårdpersonal och vill driva igenom lagstiftning där alla vårdgivare, både institutioner och personal, ska tvingas utföra aborter. Får de dessutom igenom lagstiftning om skattefinansiering, kommer de att ha ekonomiska åtstramningar som vapen mot dem som är mot-

sträviga, till exempel sjukhus som drivs av kyrkor.

Hjälpcenter för kvinnor med krisgraviditeter ska däremot inte vara skattefinansierade enligt Harris. Hon vill dessutom att dessa hjälpcenter ska tvingas både hänvisa till abortkliniker och göra reklam för dem.

Harris har blivit stämd av journalisten David Daleiden som avslöjat illegal försäljning av aborterade barns kroppsdelar på Planned Parenthoods abortkliniker. Daleiden menar att Harris agerat partiskt när hon som justitieminister i Kalifornien gav order om genomsökning av Daleidens lägenhet i april 2016, där all hans elektroniska utrustning beslagtogs. Harris kampanjade samtidigt till senaten, och Planned Parenthood i Kalifornien var en av de största bidragsgivarna till hennes kampanj.

Joe Biden som är katolik, hade tidigare en mer konservativ abortsyn. Så sent som 2012 sade han enligt CNN att han personligen är mot abort. Efter kritik från partiet har han emellertid ändrat ståndpunkt och blivit abortförespråkare. Den politiska karriären verkar ha varit viktigare för honom.

Kvinnor förtjänar bättre än abort

Internationella dagen för säkra aborter, som inföll i slutet av september, innehöll de gamla vanliga hyllningarna till fri abort som en "rättighet" för kvinnor, samt varningar om att tiotusentals kvinnor årligen dör på grund av osäkra aborter.

Detta är inget nytt. Forskaren Malcolm Potts skrev i sin bok *Abortion* (1977) att alla som vill driva igenom abortlagstiftningar använder sig av argumentet att tusentals kvinnor dör i onödan varje år, fast det faktiska antalet är avsevärt mycket lägre. Hans kollega, läkaren Bernard Nathanson, har medgett att antalet kvinnor som dog av illegala aborter i USA var mellan 200 och 250 per år, medan antalet som i opinionssyfte matades ut till media var 10 000.

Mary Calderone, en tidigare chef för Planned Parenthood, skrev att antalet kvinnor som dog av samtliga aborter 1957 i hela USA var 260 personer. Enligt den amerikanska folkhälsomyndigheten CDC dog 19 kvinnor av illegala och 25 av legala aborter 1973, det vill säga samma år som fri abort infördes i hela USA genom rättsfallet *Roe mot Wade*.

Vi ser samma sak upprepas i våra dagar när abort ska påtvingas afrikanska länder. Abortorganisationen Ipas har enligt uppgift påstått att "hundratals" nigerianska kvinnor dör varje dag i osäkra aborter. Det skulle i så fall betyda 73 000 kvinnor per år, om man räknar att 200 personer dör varje dag. Denna siffra överstiger det totala antalet dödsfall i mödradödlighet för Nigeria, som 2017 var 67 000 enligt WHO.

Risken att dö av osäkra aborter är störst i Afrika, enligt WHO, och man menar att restriktiva abortlagstiftningar är en av orsakerna. I västvärlden sjönk emellertid mödradödligheten långt innan fri abort legaliserades. Detta berodde bland annat på tillgång till antibiotika och att teknologi för blodtransfusioner utvecklades.

Polen och Malta, vilka är två länder med restriktiva abortlagstiftningar, finns i dag bland de länder som har den lägsta mödradödligheten i världen. I Chile har mödradödligheten fortsatt att sjunka efter att abort förbjöds 1989.

Mödradödlighet vid illegal abort överdrivs av abortförespråkare för att i våra dagar kunna pådriva förändrade abortlagar i afrikanska länder.

Dödsfall sker även av lagliga, så kallade säkra aborter, men underrapportering förekommer. Storskaliga undersökningar från Finland, Danmark och USA har alla visat att inte minst självmordsfrekvensen är högst bland kvinnor som gjort abort, jämfört med kvinnor som fött barn.

Att fri abort skulle vara en rättighet för kvinnor blir motsägelsefullt, eftersom de könsselektiva aborterna har orsakat stora kvinnounderskott i delar av världen. Enbart i Indien uppskattas omkring 63 miljoner kvinnor

saknas på grund av könsselektiva aborter. I boken *Unnatural selection* av Mara Hvistendal (2011) anges uppemot 160 miljoner flickor saknade i Asien. En av orsakerna till detta, menar hon, är ultraljudstekniken som möjliggjort att få reda på barnets kön innan födseln.

Europarådets parlamentariska församling har fördömt könsselektiva aborter, men ändå är de fortsättningsvis tillåtna även i Sverige, så också här kan flickor offras i "abortträtts" namn.

Det förekommer även olika former av tvång som leder till att kvinnor väljer abort. Inte minst vid graviditeter där någon form av fosterskada konstaterats eller bara misstänks upplever föräldrar press från vården att göra abort.

Vi på Människovärde vill öka kunskapen och respekten för de ofödda barnen så att de ses som värdefulla individer med rätt till liv. Vi vill genom våra tre uppdrag – utbildning, opinionsbildning och rådgivning – arbeta för en nollvision för aborter. Vi vill se ett samhälle där barn välkomnas, och där ingen kvinna ska behöva genomgå en abort.

Johanna Byman, ordförande och leg.sjuksköterska, Brita Storlund, magister i mänskliga rättigheter och utvecklingspsykologi, Cecilia K. Björfjell, beteendevetare med fil.kand i pedagogik

Ovanstående text publicerades som en debattartikel i *Världen* idag den 10 oktober 2020 med rubriken "Mödradödlighet vid illegal abort överdrivs av abortförespråkare".

Men abort är väl vård?

Här nedan följer de vanligaste frågorna om abort och våra svar.
Texterna finns även på vår hemsida, manniskovarde.se.

Men kvinnan har väl rätt till sin kropp?

Ja, kvinnan har rätt till sin kropp. Men barnet som finns i kvinnans kropp är en genetiskt unik och egen individ. I själva verket krävs det en biologisk specialkonstruktion för att barnet ska kunna stanna kvar och inte stötas ut som den främmande varelse och främmande vävnad det är. Den specialkonstruktionen kallas moderkakan (placenta). Moderkakan gör att mammans immunförsvar inte identifierar det ofödda barnet, samtidigt som barnet får full tillgång till mamman för upptag av näring. Utan moderkakan är en fortsatt graviditet helt omöjlig av en rad orsaker. Påståendet att fostret är en del av kvinnans kropp, precis som ett finger eller en tumör, är felaktigt. Varje litet barn är redan vid befruktningen en genetiskt unik individ och exempelvis ögonfärg och kön är redan bestämda.

Abort är väl kvinnans val?

Ja, det kan man tycka. Men inte i någon annan situation hävdar man att en människa ska få bestämma att en annan människas liv ska avbrytas. Det är inte alls självklart att det ska vara så under den tid vi befinner oss i vår mammas mage. Dessutom påverkas kvinnans val av andra faktorer som till exempel mannens reaktion på graviditeten, hur samhället ser på ofödda barn, ekonomiska och sociala faktorer, samt hur lagstiftningen ser ut. Det är svårt att hävda att kvinnans val är "fritt". Det vanligaste är att hon vid tillfället känt att hon inte hade något annat val än att göra abort. Det kan bero på direkt press från omgivningen eller att hon indirekt upplevt att hon inte fått det stöd hon behövde av närstående eller av samhället.

Men abort är väl vård?

Vård handlar om tillsyn, omsorg och omvårdnad av människor som är sjuka.

Abort handlar inte om att vårda någon som är sjuk och är därför inte vård. Idag strävar man efter att abort skall ses som vård, och man använder ofta ordet "abortvård" för att inte skuldbelägga kvinnan. Men detta gör också att kvinnor inte får den information de behöver. Hösten 2019 hade TV4 en temavecka om abort i Malou efter tio. En gemensam röd tråd kunde skönjas bland samtliga gäster. Ingen upplevde att de fått tillräckligt med information från vården inför aborten. Bland annat retorikexperten Elaine Eksvärd menade att kvinnor behöver få veta sanningen om vad abort innebär. Att dra likhetstecken mellan abort och vård blir missvisande.

När kvinnans liv är i fara då?

Situationer där kvinnans liv är i fara är oerhört ovanliga. Det handlar oftast om komplikationer i slutet av graviditeten då en akut förlossning eller kejsarsnitt i bästa fall kan rädda bådas liv. Operation vid utomkvedeshavandeskap, som inträffar tidigt i graviditeten, anses inte vara abort inom någon prolife-organisation.

Cancerbehandling för att rädda en gravid kvinnas liv, och som kan ha till följd att barnet inte överlever, kan inte kallas abort eftersom syftet inte är att barnet ska dö. Det är en andrahandseffekt av en behandling avsedd att rädda kvinnans liv. Det finns också kvinnor som trots cancerbehandling under graviditeten fött levande friska barn.

Det är viktigt att komma ihåg att de allra flesta aborter sker av andra skäl än att rädda kvinnans liv.

Men våldtäkt och incest då?

Våldtäkt och incest är väldigt allvarliga brott och alla brottsoffer behöver mycket stöd och hjälp. Barnet har givetvis ingen skuld i att det blivit till och lika sant är att det inte kan få påverka människovärdet. Samtidigt är det begripligt att det kan vara känslomässigt svårt för en kvinna att bära och föda ett barn som tillkommit på ett allt annat än kärleksfullt sätt. En kvinna i den situationen behöver väldigt mycket stöd och omtanke oavsett vilket beslut hon fattar.

Det finns människor som lever idag och som blivit till på grund av en våldtäkt. De har rätt att leva och är glada och stolta över sina mammor för att de inte gjorde abort. Ett av de mest kända exemplen är den amerikanska advokaten Rebecca Kiessling som startat en egen pro-lifeorganisation.

Vissa som gjort abort på grund av våldtäkt och incest har efteråt sagt att aborten blev det som skyddade förövaren och ledde till att övergreppen kunde fortsätta. Abort tar inte bort traumat av att ha blivit utsatt för ett övergrepp. Vi får heller inte glömma att abort på grund av våldtäkt och incest är sällsynta. De vanligaste anledningarna till abort är sociala skäl, dvs att en graviditet inte passar in i livet för tillfället.

Om kvinnan är väldigt ung då?

Vi förutsätter att de allra flesta graviditeter börjar med ett samlag utan

våld eller tvång. Vi förutsätter också att både hon och han vet att resultatet kan bli barn. Då är det rimligt att förutsätta att båda också är beredda att ta ansvar för sina handlingar och konsekvenserna av dem. Visst gör vi mindre genomtänkta saker i våra liv, men måste då ändå ta ansvar för det vi gör. Det är inte rimligt att låta en annan individ betala med sitt liv för våra misstag. Man kan hävda att om man anser sig mogen att ha sex bör man också vara mogen och beredd att ta ansvar för följderna.

Har inte alla barn rätt att vara välkomna?

Visst kan man önska att det vore så. Samtidigt är det alldeles orimligt att människor som inte är "välkomna" eller "önskvärda" skall elimineras. Om man uppfattas som välkommen eller inte har också väldigt mycket med omgivningens attityder att göra och hur samhället ser ut. Om bara friska och önskade människor ska betraktas som värdefulla blir samhället hårt och omänskligt.

Det finns också många barn som är oönskade av sina mödrar till en början, men som senare i graviditeten är efterlängtade och väldigt efterlängtade när de föds. Skall föräldrars önskemål om de vill ha barnet eller inte bestämma om barnet skall få leva?

För de flesta som funderar över abort är beslutet svårt. Det finns många olika skäl till varför en abort utförs. Ofta kan det bero på att föräldrarna helt enkelt anser att det

inte är läge att behålla barnet eller att barnet har någon avvikelse eller funktionsnedsättning. I sådana fall är det viktigt med stöd från omgivningen, vården och övriga samhället. Men tyvärr är det vanligt att kvinnor upplever press från vården att göra abort om något visar sig vara avvikande med barnet.

Vi arbetar för att samhället istället ska ge stöd till kvinnor och till familjer så att fler barn ska få chansen att födas. Barnet inte ska behöva betala med sitt liv för att dess föräldrar inte har de perfekta förutsättningarna för att ta emot barnet.

Vi anser också att alla barn är lika värda oavsett kön eller funktionsnedsättningar.

Men abort är väl ett enkelt ingrepp?

Idag vill man att abort skall framstå som ett enkelt ingrepp. Enligt Vårdguiden 1177 kan man ha ont de första

dagarna efteråt, "ungefär som mensvärk", samt känna sig både nedstämd och lättad. Men forskning visar att många mår dåligt av en abort under lång tid efteråt. Se vår egen rapport med en sam-

manställning av forskning på detta område. I Expressen den 21 januari 2016 skrev Emelie Roslund en artikel om sina erfarenheter av abort. Hon frågar sig till vems fördel man vill få abort att framstå som något okomplicerat. Hon menar att bilden som ges är alltför förenklad och att hennes berättelse inte är unik.

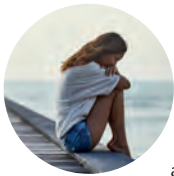
Är ni abortmotståndare?

I någon mån är de flesta abortmotståndare, eftersom väldigt få tycker att abort att skall vara tillåtet ända fram till födseln. De som förespråkar abort medger också att det inte är någon dans på rosor. En abort kan vara både fysiskt och psykiskt väldigt påfrestande och kan få konsekvenser direkt eller längre fram. Samhället satsar resurser på att begränsa antalet aborter, och varför skulle man göra det om abort enbart är något bra.

Vi anser att ofödda barn har rätt till liv. Detta är inget som prolife-organisationer hittat på, utan det står t.ex. i inledningen till FN:s förklaring om barnets rättigheter från 1959 att "barnet pga sin fysiska och mentala omognad, behöver särskilt skydd och omvårdnad, inklusive rättsligt skydd, såväl före som efter födseln". Abort är en kränkning mot den grundläggande rätten till liv som vi alla äger.

Människovärde arbetar inom följande ämnesområden:

ABORT

Vi vill öka respekten för de ofödda barnen så att de ses som egna individer och omtalas som barn. Vi vill se en minskning av de höga aborttalen i Sverige och goda alternativ till abort. Vi vill arbeta för en nollvision för aborter, det vill säga för ett samhälle där ingen ska behöva genomgå en abort och där efterfrågan minskas.

DÖDSHJÄLP

Vi vill verka för rätten till liv och för att det nuvarande förbudet mot dödshjälp och läkarassisterat självmord bevaras. Vi vill främja respekten för livet i alla faser och stödja initiativ för livshjälp istället för dödshjälp. Respekten för livet måste alltid vara det etiska rättesnöret i vården. Vårdens grundläggande etik är trots allt att aldrig skada, om möjligt bota, ofta lindra, alltid trösta.

FOSTERDIAGNOSTIK

Vi är positiva till fosterdiagnostik, men motsätter oss den fosterdiagnostik som används i syfte att utsortera ofödda barn med diagnoser och funktionsnedsättningar. Vi vill lyfta fram varje människas unika värde och arbeta för ett samhälle där alla människor är välkomna, oavsett egenskaper, funktionsnedsättningar och sjukdom.

SAMVETSFRIHET

Vi arbetar för rätten till samvetsfrihet inom vården i Sverige. Vårdpersonal skall inte behöva utsläcka en annan människas liv, varken genom abort eller dödshjälp. Samvetsfrihet är en mänsklig rättighet som slås fast i Europakonventionen och FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna.

SEXUELL HÄLSA

Vi förespråkar en sexuell och reproduktiv hälsa som innefattar en helhetssyn på människan, där människovärdet är i fokus. Det handlar om kvinnan, mannen och barnet som kan bli till. Sex handlar om alla dessa individer och kan inte enbart handla om den egna tillfredsställelsen. Vi vill främja information som gör att varje människa kan fatta hälsosamma val som berör deras sexualitet.

SURROGATMÖDRASKAP

Vi tar ställning mot all form av surrogatmödraskap eftersom det leder till exploatering av kvinnor och gör barn till beställningsbara objekt och handelsvaror. En människa skall inte kunna beställas, säljas eller köpas till något pris.

15 maj 2021

Kvinnor förtjänar bättre än abort

WEBINAR OM ABORT

människovärde

Nu behöver vi fler understödjare. Bli MEDLEM, MÅNADSGIVARE eller GÅVOGIVARE!

MEDLEM – du stöttar oss med en årlig medlemsavgift
Familj 345 kr/år Enskild medlem 275 kr/år Pensionär/Student 175 kr/år

MÅNADSGIVARE – du stöttar oss med en gåva varje månad, antingen via autogiro eller inbetalningsavi.

GÅVOGIVARE – du stöttar oss med en gåva när det själv passar dig.
Swish: 123-147 13 41 • Bankgiro: 5219-0238

För att bli medlem eller månadsgivare anmäl dig via vår hemsida, manniskovarde.se, eller mejla oss på info@manniskovarde.se.
Du kan också ringa oss på 018-12 93 00.

Expressen hade ett reportage den 20 september 2020 om prolife-organisationer i Sverige. Artiklarna på sidorna 9–11 är våra kommentarer till reportaget.

Johannas hjärta för kvinnor i kris förbisågs helt

Kommentarer till Expressens reportage om abort – del 1

"Sjuksköterskan Johanna Byman vill förbjuda abort i Sverige och bemannar en jourlinje dit gravida kvinnor som överväger abort uppmanas ringa." Denna mening fick inleda Expressens reportage om abortfrågan där företrädare för Människovärde, Respekt och MRO (Människorätt för ofödda) intervjuats. Reportaget är enbart för prenumeranter, så själva ingressen är förmodligen det enda som många läser. Vi vill därför förtydliga ett par punkter.

Jobbar man på en organisation som försvarar livet är det ingen hemlighet var man står i abortfrågan. Abort dödar ett oskyldigt barn, och skadar kvinnor och andra inblandade. På Människovärde vill vi genom våra tre uppdrag – utbildning, opinionsbildning och rådgivning – öka kunskapen och respekten för de ofödda barnen. Vi arbetar för en attitydförändring så att fler ska välja livet för sina ofödda barn, och att abort ska vara otänkbart. Att förbjuda abort i betydelsen att genom lagstiftning kriminalisera abort är däremot inte vårt uppdrag, men vi vill naturligtvis genom vårt arbete påverka de politiska partierna i alla våra frågor.

Av en timmes intervju med vår ordförande Johanna, plus ett flertal mejlkonversationer, var det enbart några citat

Av Expressens en-timmes-intervju med vår ordförande Johanna var det enbart några citat uttagna ur ett längre resonemang som slutligen fick plats. Hennes hjärta för kvinnor i kris förbisågs helt.

uttagna ur ett längre resonemang som slutligen fick plats. Johannas hjärta för kvinnor i kris, vilket hon framhållit ett par gånger, förbisågs helt. Bland annat har Johanna skrivit så här i ett mejl till journalisten:

"Det är trots allt kvinnorna jag, i mitt jobb, pratar med, kvinnorna jag lägger min tid och engagemang på att hjälpa och kvinnorna jag försöker hjälpa att samla ihop spillrorna av sitt liv när de mår dåligt."

"I mina samtal med framförallt kvinnor som hör av sig till mig så är det hon som är i fokus, hennes val, hennes ångest, hennes frustration, hennes sorg. Om du har varit inne på Livlinans instagramkonto så ser du att något Livlinan står för är För kvinnan. För barnet. Båda två. Inte bara kvinnan,

men heller inte bara barnet. Båda två!".

Jourlinjen Livlinan "uppmanar" inte kvinnor som överväger abort att ta kontakt. Livlinan är tänkt att vara ett komplement till samhällets mottagningar och har på hemsidan i årtal presenterats på följande sätt:

"Jourlinjen Livlinan erbjuder rådgivning och samtalsstöd till kvinnor som funderar på att göra abort, har gjort

abort eller är gravida och vill prata med någon. Vi vänder oss även till män och anhöriga som påverkats av en abortsituation. Livlinan vill vara ett komplement till samhällets olika mottagningar och ett alternativ dit du kan ringa i en utmanande situation."

När det kommer till våldtäkt och incest, som också nämns i artikeln, så är det viktigt att framhålla att det handlar om betydligt mindre än en procent av alla aborter. Majoriteten av alla aborter görs alltså av helt andra skäl. Våldtäkt och incest är mycket allvarliga brott och kvinnan är ett brottsoffer. Hon behöver därför mycket stöd och hjälp oavsett vilket beslut hon fattar. Men detta är en fråga som kräver ytterligare förtydligande.

Brita Storlund

Abort vid våldtäkt och incest

Kommentarer till Expressens reportage om abort – del 2

Stefan Gustavsson skrev angående dödshjälpsdebatten i Världen idag 20 augusti 2020 att förespråkare och motståndare till dödshjälp är överens om att det finns många ömmande fall av svårt lidande, men att skiljelinjen går vid andra frågor.

Samma sak kan sägas om abortdebatten. Både förespråkare av och motståndare till fri abort är överens om att abort kan vara mycket påfrestande för både kvinnan och andra inblandade. Vi är också överens om att det finns väldigt ömmande fall, som exempelvis unga flickor som blivit gravida genom våldtäkt. Skiljelinjen går emellertid även här vid andra frågor. Vad händer med synen på människovärdet? Var är diskrimineringsfrågan när vi delar in ofödda barns värde beroende på hur de blivit till? Vad händer med vårdens roll och den gravida kvinnans självuppfattning i ett enormt pressat läge? Är det självklart att en kvinna alltid önskar göra abort om hon blivit gravid på grund av ett övergrepp?

En flicka eller kvinna som blivit utsatt för sådana allvarliga övergrepp är ett brottsoffer och behöver mycket stöd och omtanke vilket beslut hon än fattar. Samtidigt är det ofödda barnets människovärde lika högt oavsett hur det blivit till.

I dokumentärfilmen "Conceived in rape & other exceptions" från 2013 får vi möta kvinnor som blivit till genom våldtäkt, och fått växa upp med adoptivföräldrar. Samtliga dessa är tacksamma för livet och hävdar med enfaset att de också har rätt att leva. Ingen bär på bitterhet mot sina biologiska mammor. De ser på sina mammor som starka kärleksfulla kvinnor som valde livet för sina barn i en till synes omöjlig situation.

De vill förmedla till andra kvinnor att det alltid finns hopp.

En kvinna blev till genom våldtäkt 1964 då den biologiska mamman var 15 år och abort ännu inte var lagligt. Hon fick växa upp i en adoptivfamilj och har aldrig träffat sin biologiska mamma. Hon vet inget om sin etnicitet. Hon jobbar med våldtäktsoffer, och ser i sitt arbete att de som inte gör abort klarar sig bättre på lång sikt. Hon påstår inte att det är lätt, men hon menar att hon ännu inte träffat någon som ångrat att de behållit sitt barn. Däremot har hon träffat många som gjort abort och till och med årtionden efteråt fortfarande ångrar sig.

Vi får också möta kvinnor som själva varit utsatta för våldtäkt och incest och blivit gravida. Vissa har behållit sitt barn, medan andra gjort abort. En kvinna var 12 år när hon våldtogs av två män och blev gravid. Hon erbjöds abort, men när läkaren svarade "nej"

En kvinna eller flicka som blivit utsatt för allvarliga övergrepp, som våldtäkt och incest, är ett brottsoffer och behöver mycket stöd och omtanke oavsett vilket beslut hon fattar. Samtidigt är det ofödda barnets människovärde lika högt oavsett hur det blivit till.

på frågan om traumat efter våldtäkten skulle försvinna efter abort, avstod hon. Hon säger att hon aldrig ångrat sitt val att behålla sin dotter, som nu är vuxen. Hon anser att hon tack vare dottern fick tillbaka sitt liv och sin framtidstro. Hon säger också att hon aldrig sett sin våldtäktsman i sin dotter, utan ser henne som en egen värdefull individ.

En kvinna som gjorde abort efter våldtäkt säger att traumat blev värre efter aborten, och att hon fortfarande ångrar den flera år efteråt. Hon har lärt känna andra kvinnor som varit utsatta för samma sak, men som behållit sina barn. Hon berättar att hon ser att alla de mår bättre, eftersom de förutom traumat efter våldtäkten inte dessutom bär på bördan av att vara mamma till ett dött barn.

I Sverige förs ingen statistik på anledningar till abort, men vissa undersökningar har gjorts av bland andra Anneli Kero och Meta Lindström. I de undersökningarna fanns våldtäkt och incest inte ens nämnda, utan de vanligaste anledningarna till abort uppgavs av respondenterna vara familjeplanering. Detta stämmer överens med uppgifter från länder som för statistik över anledningar till abort, till exempel Finland och delstaten Florida i USA. Den mest sällsynta anledningen till abort är ändå den fråga som abortkritiker så gott som alltid förväntas stå till svars för.

Även länder med restriktiva abortlagstiftningar tillåter för det mesta abort vid våldtäkt och incest. Det ger intrycket att abort vid sådana situationer är självklart. Men som ovannämnda exempel visar, behöver abort inte vara det enda alternativet.

Brita Storlund

Anmärkningsvärda påståenden från en professor

Kommentarer till Expressens reportage om abort – del 3

Journalister kritiseras allt oftare för att jobba som aktivister istället för journalister. Expressens reportage om prolife-organisationer blev inget undantag. Den som hade förväntat sig något nytt och originellt blev besviken. "Gammal som gatan" och "tröttsam", skrev Frida Park på Dagen. "Mycket vinklad", sade Plamen Najdenov till Världen Idag.

Det som ger de stora rubrikerna i media är dock påståenden att de flesta kvinnor är nöjda med sina aborter. Men läser man dessa studier, kommer det fram att svagheten med så gott som alla är ett stort bortfall. Endast omkring en tredjedel av kvinnorna är i allmänhet representerade i resultaten. Detta försvaras med att bortfallet är lika stort som i andra liknande under-

Vissa påståenden från en professor vid Karolinska institutet var också både gamla, tröttsamma och dessutom felaktiga, förutsatt att hon blev rätt citerad. "De påstår att de värnar om livet, men vill samtidigt riskera kvinnornas liv för ett ofött foster som man inte ens kan definiera som en människa", var ett sådant påstående. Långt innan fri abort legaliserades sjönk mödradödligheten i västvärlden. Detta var till stor del tack vare tillgång till mediciner, antibiotika och blodtransfusioner. Fri abort hade inget med det att göra. För att tvinga fram legalisering av abort har abortaktivister dock alltid använt sig av detta argument.

Påståendet att det inte skulle finnas någon forskning som visar att kvinnor mår mentalt dåligt av abort stämmer

inte. Att en professor på KI skulle ha missat exempelvis David Fergusson från Nya Zeeland är anmärkningsvärt. Fergusson var inte bara abortförespråkare, det sägs om honom att han dessutom var irriterad på abortmotståndare. Han var emellertid en sanningssökande forskare, som presenterade de resultat han fick, trots att de inte stämde med hans åsikter. Hans resultat anses trovärdiga inom forskningsvärlden, och de visade att det inte finns några psykiska fördelar med abort.

Tvärtom visade resultatet att kvinnor som gjort abort i högre grad led av depression, ångest, självmordsbeteende och missbruksproblematik, även efter att man tagit olika faktorer i beaktande, som tidigare mental ohälsa, social bakgrund, utbildning, etnicitet, sexuella övergrepp osv.

sökningar. Om en låg svarsfrekvens är en gemensam svaghet, betyder det att största delen av kvinnor som gjort abort inte är representerade.

Att livet börjar vid befruktningen är det vanligaste argumentet bland abortkritiker. Det betyder inte att en spermie eller en äggcell är ett mänskligt liv före befruktningen. Detta är också ett vetenskapligt faktum som inte föranleder några diskussioner alls bland medicinska och biologiska forskare. Det sista citatet i Expressenreportaget, att "De kan ju hävda att en spermie eller en äggcell är potentiellt liv också", är så ovärdigt en professor, att en följdfråga från journalisten hade varit på sin plats. Men den förhoppningen infriades tyvärr inte.

Brita Storlund

Låt barnmorskor rädda liv!

Varje år genomförs barnvagnsmarschen i Sverige. I år inföll marschen 22–27 oktober och temat var ”Barnmorskor räddar liv”. Som temat säger ligger fokuset på barnmorskan och hennes roll för att motverka mödradödlighet. Arrangörer var RFSU, Svenska Afghanistankommittén, Läkare i Världen, Läkare Utan Gränser, samt Svenska Barnmorskeförbundet.

Eva Nordlund, ordförande för Svenska Barnmorskeförbundet kommenterar på RFSU:s hemsida:

”Utbildade barnmorskor var den enskilt viktigaste faktorn när mödradödligheten halverades i Sverige under andra halvan av 1800-talet. Trots den kunskapen är det långt ifrån självklart att kvinnor i världen får föda barn i trygghet med en utbildad barnmorska vid sin sida. Det krävs krafttag av världens ledare för att minska mödradödligheten. Kunskap om vad som krävs finns men viljan måste öka betydligt.”

Det är mycket positivt att abortförespråkare erkänner att det är helt andra faktorer än abort som är avgörande i kampen mot mödradödligheten i världen, något som vi på Människovärde enträget poängterat i debattartiklar och blogginslag. Positivt är också att barnmorskans huvuduppgift att bistå vid förlossningar lyfts fram. För den som känner till Svenska Barnmorskeförbundets och RFSU:s ihärdiga nit att bekämpa samvetsfrihet för barnmorskor, blir det dock motsägelsefullt.

Tusentals läkare hävdar bland annat i ”Dublindeklarationen om mödrars hälsovård”, att abort inte behövs för att rädda gravida kvinnors liv. Trots det

tvingas barnmorskor som enbart vill arbeta med huvuduppgiften förlossning, välja ett annat yrke, pendla till Norge eller till och med flytta utomlands.

Rätten till samvetsfrihet för vårdpersonal finns reglerad i lagstiftningen i de flesta av Europarådets 47 medlemsstater. Sverige är ett av få undantag. Europakonventionen är dock bindande svensk lag sedan 1995, och enligt artikel 9 i Europakonventionen har var och en rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet.

I europeisk rättspraxis finns vidare rätten till samvetsfrihet, stärkt av Euro-

parådets resolution 1736, antagen av Europarådets parlamentariska församling 2010. I resolutionen fastslås att ingen person, inget sjukhus eller institution ska tvingas utföra eller medverka till abort, dödshjälp eller någon annan handling som kan orsaka döden för en människa, ett mänskligt foster eller embryo. Det slås också fast att ingen ska diskrimineras om man inte vill medverka till något av detta.

Genevedeklarationens ursprungstext från 1948, vilken använts som etisk riktlinje för vården i många länder, bygger på att till och med under hot respektera det mänskliga livet från befruktningensögonblicket: ”I will maintain the utmost respect for human life, from the time of its conception, even under threat, I will not use my medical knowledge contrary to the laws of humanity.”

Versionen från 2006 framhåller respekten för ”det mänskliga livet” och de mänskliga rättigheterna. Uttrycket om befruktningensögonblicket har tagits bort,

och formuleringen har blivit mer generell: ”I will maintain the utmost respect for human life; I will not use my medical knowledge to violate human rights and civil liberties, even under threat”

Barnmorskors livräddande uppgift kan inte nog uppmärksammas, och att förkasta respekten för det mänskliga livet ända från befruktningen, ska inte vara en förutsättning för att få arbeta inom detta yrke. Samvetsfrihet är en mänsklig rättighet och en naturlig del i varje demokrati, och bör så vara även i Sverige.

Ett polskt beslut för livet

Författningsdomstolen i Polen fattade i slutet på oktober ett beslut om att abort på grund av fosterskador strider mot grundlagen. Beslutets har hyllats för att det årligen kommer att rädda livet på omkring tusen ofödda barn med någon form av funktionsnedsättning, som exempelvis Downs syndrom. Protester har också utbrutit, och abortaktiviteter har bland annat stormat en katedral, och använt uttryck som "kvinnors helvete" och "tortyr".

Media har nästan uteslutande rapporterat om protesterna mot beslutet. Det finländska public-servicebolaget Yle skriver å ena sidan att beslutet inte har någon bred acceptans bland befolkningen, men å andra sidan att Polen är "ett mycket konservativt land". Abortkritik och konservatism brukar dock ofta gå hand i hand, så acceptansen för beslutet är nog bredare bland den polska befolkningen än vad vissa nyhetssajter vill få oss att tro.

Vid presidentvalet 2019 vann den konservativa kandidaten med över 51 procent av rösterna, och valdeltagandet var högt (69 procent). I riksdagsvalet vann det abortkritiska konservativa partiet Lag och Rättvisa för andra gången i rad, och ökade dessutom sitt mandat från förra riksdagsvalet 2015. Ett medborgarinitiativ mot abort på grund av fosterskador samlade i början av 2020 hela 830 000 underskrifter. En opinionsundersökning bland den polska befolkningen visade att 75 procent anser att abort alltid är fel och aldrig kan rättfärdigas. Endast 7 procent svarade att abort aldrig är fel och alltid kan rättfärdigas.

Abort vid våldtäkt och incest, samt vid fara för den gravida kvinnans liv är fortfarande tillåtet i Polen. Dock är dessa orsaker väldigt ovanliga, vilket betyder att abort i praktiken blir näst intill förbjudet. Katarzyna Jezierska,

Beslutet i Polen att abort på grund av fosterskador strider mot grundlagen innebär att fler barn med till exempel Downs syndrom nu kommer att få leva.

docent i statsvetenskap säger enligt Svenska Yle:

"I praktiken så är det ju så. De reserande fall då abort utförs gäller bara ungefär 30-40 fall per år, och det är fråga om våldtäkt eller incest eller att kvinnans liv är i fara. Det är ju väldigt sällan det sker av de skälen så i praktiken blir det totalt abortförbud."

Det är bra att det framkommer att ytterst få aborter görs på grund av våld-

täkt, incest eller för att rädda kvinnans liv. Detta har vi på Människovärde också argumenterat för, exempelvis i vår rapport "Hur mår kvinnor efter abort?".

Att livet börjar vid befruktningen och att det mänskliga livet då också är skyddsvärt från början, är något som alla demokratier borde bejaka. Önskvärt vore att fler länder skulle följa Polens exempel och fatta beslut som välkomnar funktionsnedsatta barn.

Italien, samvetsfrihet och mödradödlighet

Sir Winston Churchill lär ha sagt att en lögn hinner halvvägs runt jordklotet innan sanningen ens hunnit få byxorna på. Detta verkar vara mer regel än undantag i abortdebatten. Hösten 2019 skrev ordförande för barnmorskeförbundet och ordförande för Svensk förening för obstetrik och gynekologi i Aftonbladet att liv går till spillo i Italien på grund av samvetsfrihet. "I till exempel Italien har man haft flera dödsfall just på grund av denna vårdvägran – liv som hade kunnat räddas har helt enkelt gått till spillo", hävdar de utan att ge någon källa. Enligt offentliga uppgifter från Italiens hälsoministerium stämmer det dock inte.

Vi tror inte att de två debattörerna medvetet ljugit, men eftersom källhänvisning saknas måste läsaren gissa sig till vad de menar. Det finns två fall i Italien som fått en del uppmärksamhet även i Sverige. Eventuellt är det dessa två fall som åsyftas.

Det ena fallet handlar om ett dödsfall där en italiensk kvinna i graviditetsvecka 19 dog på grund av missfall 2016. Enligt tidningen Independent hade hon inte begärt abort, men varit inlagd på sjukhus på grund av komplikationer med graviditeten. Läkaren som senare anmälades på grund av dödsfallet var enligt sjukhuset inte med i registret på läkare som begärt samvetsfrihet. Och enligt den italienska tidningen Corriere genomfördes verkligen en abort men kvinnans liv gick inte att rädda. Ändå är rubrikerna i media satta så att man ska tro att hon dog på grund av att hon nekades abort och att det i sin tur var på grund av samvetsfrihet.

Det andra kända fallet handlar om en kvinna som påstås ha gått till 23 olika sjukhus i Italien för att få en abort. Att detta skedde på grund av samvetsfrihet bland personalen är en rubrik som hann "halvvägs runt jordklotet" innan sanningen kom fram. Sanningen var att kvinnan gjort abort vid den klinik hon först kontaktat och inom den tidsram som är lagstadgad. Under väntetiden innan aborten hade hon emellertid drabbats av panik och ringt 23 olika samtal till tio olika kliniker, och eventuellt hos dem nekats abort eftersom hon redan hade en bokad tid. Inget av detta hade med samvetsfrihet att göra.

Ytterligare ett tvärsäkert påstående som de två debattörerna inte backade upp med någon källhänvisning var: "Abort är dessutom enligt all vetenskap en behandling som räddar liv och skall ses som en del av sjukvård i enlighet med vetenskap och beprövad erfarenhet. Ingen i vården tror att barnmorskor väljer bort att arbeta på en förlossning på grund av aborter."

För det första så finns verkligen de som väljer bort en yrkesbana inom gynekologi för att undvika särskilt de sena aborterna. Läkaren Anna Hammarström skrev i Aftonbladet 3 juni 2019 att hon avbrutit specialistutbildning till gynekolog på grund av dem. Troligtvis finns även ett mörkertal av sådana som inte säger det offentligt. För det andra finns det tusentals läkare som bland annat i "Dublindeklarationen om mödravård" hävdar att man inte behöver göra abort för att rädda en kvinnas liv. Vid komplikationer är det till exempel antibiotika och akut för-

lossning eller kejsarsnitt som i bästa fall kan rädda både mammans och barnets liv.

Mödradödligheten är enligt

WHO:s statistik låg i både Italien och Sverige, men ska man vara petnoga är den lägre i Italien. År 2017 hade Italien 2 fall och Sverige hade 4 per 100 000 levande födselar. Intressant är att Polen och Malta som har restriktiva abortlagstiftningar hade 2 respektive 6 fall samma år. I Chile fortsätter mödradö-

ligheten att sjunka trots att abort förbjöds 1989, och där hade man 13 fall år 2017. Norge och Danmark med lagstadgad samvetsfrihet hade 2 respektive 4 fall. Som jämförelse hade exempelvis Pakistan 140 och Sierra Leone hade 1120 fall.

Man måste nog dra slutsatsen att mödradödlighet styrs av andra faktorer än abortlagstiftning och samvetsfrihet. Det handlar om kvaliteten på vården, tillgång till vård och antibiotika, samt generell kvinnoosyn.

I detta sammanhang är det värt att nämna att det både i Sverige och Italien har skett dödsfall av lagliga och så kallade säkra medicinska aborter, men det genererar sällan någon större medial upprördhet.

WHO:s kopplingar till abortförespråkande lobbygrupper

Världshälsoorganisationen WHO har sedan pandemin bröt ut varit i blickfånget så gott som dagligen. WHO har sitt huvudkontor i Geneve, och är underställd FN:s ekonomiska och sociala organ, ECOSOC, vilket i sin tur är ett av de sex huvudorganen inom FN.

Syftet med WHO är att så hög nivå av hälsa som möjligt ska uppnås i hela världen, och riktlinjer som kommer från WHO anses allmängiltiga. Organisationen gör många bra saker, men när det kommer till frågan om abort driver WHO tillsammans med internationella lobbyorganisationer en agenda att sälja in fri abort i länder med restriktiva abortlagstiftningar. Detta trots att abortfrågan inte tillhör FN, utan är en fråga som ska avgöras inom de enskilda nationerna (enligt ICPD para 8.25). För att uppnå detta använder även WHO det välkända diffusa språkbruket som exempelvis "sexuell och reproduktiv hälsa" och "kvinnors rättigheter". Dessa uttryck är bra och viktiga i sig själva, men man kommer inte ifrån att abort är en ytterst viktig del i uttrycken.

Att WHO har en abortagenda framkommer tydligt i deras rapport "Sexual health, human rights and the law" som finansierats av bland andra Ford Foundation och George Soros Open Society Foundation. I rapporten kan man läsa att i själva definitionen av sexuell hälsa ingår tillgång till abort, även för tonåringar och utan föräldrars godkännande. Man uttrycker att bland annat restriktiva abortlagar och samvetsfrihet för vårdpersonal utgör hinder för den sexuella hälsan. Detta språkbruk verkar näst intill kopierat av abortförespråkande lobbygrupper.

Generaldirektör för WHO är sedan 2017 den tidigare etiopiska hälsomi-

Abort ska enligt organisationen Ipas kunna utföras av kvinnan själv, som i de fall hon inte är läkare saknar nödvändig kompetens, samt hemma i utrymmen som sannolikt saknar tillräcklig medicinsk standard.

nistern Tedros Adhanom Ghebreyesus. Tillsammans med internationella lobbyorganisationer, som exempelvis Ipas, bidrog han till att liberalisera abortlagstiftningen i Etiopien. Ipas beskriver sig som den enda internationella organisationen som enbart fokuserar på att öka tillgången till säkra aborter och preventivmedel. Att göra abort mer lättillgängligt genom generösa abortlagstiftningar framställs som en viktig förutsättning för att aborterna ska vara "säkra".

Samtidigt verkar Ipas för osäkra aborter eftersom man vill främja receptfria

självadministrerade hemaborter. Abort ska alltså enligt Ipas kunna utföras av kvinnan själv, som i de fall hon inte är läkare saknar nödvändig kompetens, samt hemma i utrymmen som sannolikt saknar tillräcklig medicinsk standard, vilket är själva definitionen av osäkra aborter enligt WHO. I Storbritannien har nyligen två kvinnor dött efter att ha använt sig av självadministrerade hemaborter.

WHO borde backa från sin nuvarande aktivism och hitta tillbaka till sitt ursprungliga syfte att främja en så hög nivå av hälsa som möjligt i världen.

När du läst klart den här tidningen
ge den gärna vidare till någon annan!

FÖRSÄKRAD VS FÖRTVIVLAD

Vi ser till att ert företag har rätt försäkring!
www.fkomp.com | 018-37 01 45

FÖRSÄKRINGS
kompetens

Försäkringskompetens är försäkringsförmedlare med stor erfarenhet inom företagsförsäkring och riskhantering

Kristen i vården och omsorgen?

*Sveriges Kristna
Sjukvårdsförbund*